

Bemærkninger til forslaget

Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti indgik den 3. december 1991 aftale om at indføre en overgangsydelse til langtidsledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse i aldersgruppen 55-59 år.

Aftalen blev udmøntet ved, at arbejdsministeren stillede ændringsforslag til forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring (L 29). Det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget om overgangsydelse, at det ikke er muligt for modtagere af overgangsydelse at drive vedvarende selvstændig virksomhed bortset fra mindre jordbrug uden specialproduktion, jf. de regler, der gælder for efterløn.

Der var således parallelitet mellem reglerne for efterløn og overgangsydelse med hensyn til muligheden for at drive selvstændig virksomhed.

I april 1994 indgik partierne bag overgangsydelsen plus Fremskridtspartiet en aftale om at indføre delefterløn. Der var mellem partierne enighed om, at der ikke i forbindelse med indførelsen af delefterløn skulle ske ændringer i den hidtidige efterlønsordning. Dog skulle der ske en vis lempelse af 200-timers-reglen, bl.a. ved at udvide adgangen til under nærmere betingelser at udføre selvstændig bibeskæftigelse i et omfang, der svarer til 200 timer. Det fremgik af bemærkningerne til det lovforslag, der udmøntede aftalen (L 248), at det absolutte forbud mod at drive selvstændig virksomhed (bortset fra mindre jordbrug) blev lempet således, at der blev mulighed for at videreføre eller påbegynde bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed i højst 200 timer årligt.

Forslagsstillerne ønsker med forslaget at genindføre den parallelitet, der var mellem reglerne for efterløn og overgangsydelse, da overgangsydelsen blev

indført, for så vidt angår adgang til at drive selvstændig virksomhed.

Forslagsstillerne finder ikke, at der er nogen grund til at stille modtagere af overgangsydelse ringere, for så vidt angår muligheden for at udøve en særdeles begrænset selvstændig virksomhed end personer på efterløn.

Forslagsstillerne skal heller ikke undlade at bemærke, at det får særdeles dramatiske konsekvenser for en person på overgangsydelse hvis han/hun af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen vurderes at udøve varig selvstændig virksomhed. En indtægt fra en sådan virksomhed på ikke meget over 4.000 kr. kan medføre ikke blot et krav om tilbagebetaling af hele overgangsydelsen i den pågældende periode, hvilket kan være en nok så streng sanktion, men hertil kommer, at den pågældende ikke senere vil kunne overgå til efterløn. Dette forekommer at være en sanktion, der ikke på nogen måde modsvarer overtrædelsens betydning.

Forslagsstillerne finder, at muligheden for at drive selvstændig virksomhed skal have virkning fra den 1. januar 1995, hvor reglerne blev lempet for efterlønsmodtagere.

Det skal ikke være mere fordelagtigt for en modtager af overgangsydelse at have indtægt fra udøvelse af selvstændigt erhverv, end hvis indtægten var erhvervet ved lønarbejde. Forslagsstillerne forestiller sig derfor, at der efterfølgende, såfremt fribeløbet viser sig at være overskredet, skal kunne ske modregning i fremtidige indtægter. Der foreslås således en ordning, der som udgangspunkt svarer til den, der gælder for efterlønsordningen, men som er tilpasset de regler, der gælder for supplerende indtægt i overgangsydelsesordningen.